

ماهی بر خشک اوفتاده

نیوشا طبیبیان

روزنامه‌نگار و پادکستر

«آدمی تا چیزی را از دست ندهد، قدردانش نمی‌شود.» قدیمی‌ها بر این اعتقاد بودند و بی‌راه هم نمی‌گفتند. البته این مفهوم پیچیدگی‌های خودش را دارد. نگرش و تفکر درباره زمان و گذر عمر، نقش مهمی در ارزشمندی پدیده‌ها نزد ما دارد و اساساً «قدر» را به‌جا آوردن چگونه است؟ عرض کردم زمان نقش مهمی دارد، بعضی از ما، در کنش‌کش روزمره‌گی و زندگی شهری و بده‌بستان و بگیر و ببند، از یاد می‌بریم که زندگی چقدر کوتاه است. زندگی ما نسبت به تاریخ، نسبت به محیط و نسبت به حیات بعضی از اشیائی که ساخته‌دست خودمان هستند، بسیار کوچک و محدود و گذراست.

در قدر نهبان بر پدیده‌ها، اشخاص و عناصری که پیرامون و در متن زندگی ما هستند، در نظر گرفتن سرعت گذران عمر و تنگی بسیار زیاد وقت ما، تاثیر مهمی دارد. اگر بدانیم که بهره‌مندی‌های ما تا چه حد محدود و لرزان است، آن‌وقت کیفیت بهره‌مندی را افزایش می‌دهیم، یعنی علاوه بر طول زمانی که با آن پدیده یا شخص می‌گذرانیم بر عرض و کیفیت‌اش هم خواهیم افزود. مثل اوقاتی که فرصت کرده‌ایم و بخت‌یاری‌مان کرده و پیش‌عزیزی نداشته‌ایم که سال‌ها انتظار دیدنش را داشته‌ایم و می‌دانیم به زودی بازهم باید از او مفارقت کنیم. قدر دانستن یعنی همین، یعنی علاوه بر آن کمیت و طول لحظه‌ها بر کیفیت بهره‌مندی هم بیافزاییم و آگاهانه از آنچه در اطراف ما می‌گذرد، متمتع شویم. به قول سعدی بزرگ - که اردیبهشت فردوس نشان یادآور نام اوست - «مقدار بار هم‌نفس چون من نداند هیچ‌کس / ماهی که بر خشک اوفتد قیمت بداند آب را».

حکایت وطن داشتن و زیستن در خانه خود بی‌شباهت به همین توصیف سعدی بزرگ نیست. مهاجر مصداق «ماهی بر خشک اوفتاده» است. در همین مهاجرت است که قدر و قیمت وطن داشتن آشکار می‌شود.

نمی‌دانم آدمی از چه زمانی به خان و مانش علاقه‌مند و دل‌بسته شد؟ لابد این حس را خلقت در وجودش تعبیه کرد تا به همین وسیله، غیرت ببرزد و خانه‌اش را آباد کند. تصور کنید که این علاقه و وابستگی به خاک و خانه نبود و آدمی هر جا که دلش می‌خواست می‌رفت، بی‌آنکه دلش بگیرد - «...رؤم جای دیگر زمین قحط نیست». آن‌وقت از آبادانی و یک‌جان‌نشینی خبری نبود، تمدن پا نمی‌گرفت و شهرها برپا نمی‌شدند، اجتماع آدمیان فرونی نمی‌گرفت و کسی برای رفاه و سامان گرفتن تلاشی نمی‌کرد. هر جا که روزی تنگ می‌شد و شکار، خوراک و آب کم می‌شدند، بساطشان را جمع می‌کردند و می‌رفتند در گوشه‌ای دیگر.

میهن و وطن، البته با مفهوم کشور، تفاوت دارند. کشور سرزمینی سیاسی است و میهن معنایی تاریخی-عاطفی دارد. به کسی نمی‌گوییم «کشوردوست» یا «کشورپرست» اما تعبیر «میهندوست» و «وطن‌پرست» رایج است. میهن معنای خانه دارد. کشور در ذهن ما بیشتر به مرزهای سیاسی و جغرافیایی آن اشاره دارد.

اگر چه مورخین و پژوهش‌گران معتقدند که تعابیری چون «ملت» و «میهن»، توصیفات نوینی هستند و مردم جهان در ادوار متأخر و پس از پا گذاشتن به عصر مدرن به این مفاهیم پی‌برندند، اما ادبیات فارسی‌شاهدی است بر آنکه ایرانیان از زمان‌های دور، میهن خود را می‌شناخته و به آن عشق می‌ورزیده‌اند. نظامی گنجوی شاعر قرن ششم فرموده: «همه عالم تن است و ایران دل / نیست گوینده زین قیاس خجل - چگونه ایران دل زمین باشد / دل ز تن به بود یقین باشد». از این دست شواهد در ادبیات ما فراوان هستند. پیوند ایرانی با میهن، پیوندی تاریخی است. پیوندی هویتی است. نه آنکه بقیه ملت‌ها، حتی آنان که کشورهای جدیدالتأسیس دارند، وطن‌شان را کمتر از ما دوست داشته باشند، نه. اصلاً اینجا مقام مقایسه نیست.

فراوان نوجوانان ایرانی متولدشده در غرب را دیده‌ام که زبان فارسی را به سختی صحبت می‌کنند، اما هویت‌شان را ایرانی می‌دانند و در پی تثبیت این هویت، سخت می‌کوشند. ایرانی مهاجر کشور دارد، اما از میهنش به دور افتاده و در همین دورافتادگی است که قدر و قیمت خانه داشتن برایش آشکار می‌شود.

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline
https://t.me/hammihanonline
@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عبدی‌واحد زیدآبادی • سردبیر: محمدجواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیران گروه‌ها: فرزانه پهرانی (اقتصاد) • آرمن منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل) • علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الهه ابراهیمی (خبر) آرش خاموشی (عکس) • هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • شبنم رحمتی (معاون آنلاین) • مدیر هنری: مهدی قربانی‌تبار • جروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی • مدیراداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۵۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸ • لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • توزیع: نشرگستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

صورت مسئله پاک شد!

پرسپولیس و استقلال درحالی‌به بانک‌ها وپتروشیمی‌ها واگذار شدند که نگرانی از آینده دواباشگاه افزایش یافته است

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

تفکیک مالکیت دواباشگاه پرسپولیس و استقلال به مراحل پایانی خود رسیده است و براساس آنچه وزارت ورزش و سازمان خصوصی‌سازی وعده داده‌اند، این موضوع تا قبل از ۵ اردیبهشت‌ماه رسماً حل خواهد شد تا چالش حذف این تیم از آسیا به‌دلیل مالکیت مشترک دیگر وجود نداشته باشد. ماجرا از این قرار است که در پایان سال ۱۴۰۲ اقداماتی صورت گرفت تا از طریق کنسرسیومی از بانک‌های غیردولتی و صنایع پتروشیمی این مسئله حل و فصل شود که این اتفاق دیروز در فرابورس محقق شد. طبق اطلاعاتی که در فرابورس قرار دادند ارزش نهایی سهام این دواباشگاه اعلام و با ارزش ۲ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان برای استقلال و ۳ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان برای پرسپولیس نهایی شد. حالا پرسپولیس و استقلال دیگر زیر نظر مستقیم وزارت ورزش نیستند و می‌توانند به‌صورت جداگانه کارشان را پیش ببرند. در این مسیر اما چالش‌های بزرگی پیش‌روی شش بانک حامی پرسپولیس و پتروشیمی که استقلال را در دست گرفته‌اند وجود دارد که در این گزارش آن را مورد نقد و بررسی قرار خواهیم داد.

▼ تهدید AFC جواب داد

کنفدراسیون فوتبال آسیا طی یکی، دو ماه اخیر بارها به فدراسیون فوتبال ایران گفته بود که باید مشکل مالکیت مشترک دو تیم پرسپولیس و استقلال حل شود در غیر این صورت فارغ از تن‌بندی جدول لیگ برتر ایران، سرخابی‌ها از مسابقات آسیایی حذف خواهند شد چون حل نشدن این موضوع به‌هیچ‌عنوان برای ای اف سی قابل قبول نخواهد بود. از همین روی، فدراسیون فوتبال با حمایت وزارت ورزش تلاش کرد تا هرطور شده این موضوع را یک‌بار برای همیشه حل کند.

هلدینگ پتروشیمی خلیج فارس به همراه شرکت‌های تابعه خود قرار است سهام استقلال را خریداری کند که باتوجه به توافقات انجام شده، ۵ درصد سهام آبی‌ها مستقیماً در اختیار این هلدینگ قرار می‌گیرد و شرکت‌های پتروشیمی شهید تندگویان، بوعلی، پارس و بندرامام هم هرکدام ۲۰ درصد سهام استقلال را در اختیار می‌گیرند تا هلدینگ خلیج فارس و شرکت‌های زیرمجموعه آن مالک ۸۵ درصد سهام آبی‌ها شوند. باشگاه پرسپولیس هم طبق ریزنی‌های انجام‌شده قرار است به ۶ بانک سهام آن واگذار شود که بانک‌شهر، صاحب ۳۰ درصد سهام سرخ‌پوشان خواهد شد و بانک‌های ملت و تجارت هم هرکدام ۲۰ درصد از سهام باشگاه پرسپولیس را در اختیار می‌گیرند. بانک‌های صادرات، رفاه و اقتصاد نوین هم هرکدام ۵ درصد، سهامدار پرسپولیس می‌شوند و صلاحیت این ۶ بانک برای خرید سهام پرسپولیس به‌صورت کنسرسیوم، دیروز رسماً تأیید شد.

خاندوزی، وزیر اقتصاد در خصوص واگذاری پرسپولیس و استقلال و تفکیک مالکیت آنها در گفت‌وگویی تلویزیونی عنوان کرد: «ارزش نهایی سهام این دو باشگاه اعلام و با ارزش ۲ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان برای استقلال و ۳ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان برای پرسپولیس نهایی شد. استقلال قرار است به هلدینگ خلیج فارس و شرکت‌های زیرمجموعه آن واگذار شوند و پرسپولیس نیز به ۶ بانک برسد. باتوجه به اینکه ۱۰ درصد معامله باید به‌عنوان نقدی و ۹۰ درصد اقساطی صورت می‌گرفت، دیروز بخش نقدی قطعی شد و اقساط طی مهلت‌های ۶ ماهه به کنسرسیوم‌های بانکی و پتروشیمی اعلام شده است. روز چهارشنبه (پنجم اردیبهشت‌ماه) با حضور وزیر ورزش و جوانان برنامه‌ای در این زمینه برگزار خواهد شد.»

▼ واگذاری‌های پراهم

درحالی‌که واگذاری این دواباشگاه به هلدینگ خلیج فارس و ۶ بانک قطعی شده که منتقدان زیادی هم دارد، یکی از نمایندگان مجلس در صحن علی روز گذشته واگذاری سهام تیم استقلال به هلدینگ خلیج فارس را اقدامی غیرقانونی دانست و از رئیس‌جمهور و مسئولان مربوطه خواست که جلوی این اقدام را بگیرند. ابراهیم رضایی، نماینده دشتستان در مجلس شورای اسلامی در نشست علنی دیروز (دوشنبه، ۳ اردیبهشت‌ماه) مجلس شورای اسلامی در تذکری با انتقاد از واگذاری سهام تیم استقلال به هلدینگ خلیج فارس، گفت: «اکثر فعالیت‌ها و استقرار این هلدینگ در استان بوشهر است و این بی‌عدالتی است که درحالی‌که هزینه‌ها و مشکلات محیط زیستی آن نصیب مردم استان می‌شود، پول و سود آن برای دیگران باشد و این ظلمی آشکار است. در شرایطی که مدارس و بیمارستان‌های استان بوشهر در گرمای تابستان کولر ندارند و باشگاه‌های ورزشی‌ماز حداقل امکانات بر خوددار نیستند، نباید سرمایه هلدینگ خلیج فارس که متعلق به بازنستگان است از جیب مردم ما برداشته شود و خرج یک عده سلبریتی پر خرج شود.» ازسوی دیگر سازمان بورس نیز رسماً اعلام کرده که واگذاری باشگاه پرسپولیس به بانک‌ها خلاف قانون است. سازمان بورس در نامه خود به بانک‌ها اعلام کرد: «خرید سهام پرسپولیس مغایر با مفاد مواد ۱۶ و ۱۷ قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور و حتی اساسنامه بانک‌هاست به‌همین دلیل بانک‌ها باید توضیح دهند که چرا قصد خرید سهام پرسپولیس را دارند.»

پس از این نامه بود که صرفاً بانک شهر در این خصوص توضیح داد که پیرو تصمیمات دولت برای حل مشکلات باشگاه پرسپولیس قرار است برای خرید سهام این باشگاه اقدام به عمل آید. بانک شهر همچنین اعلام کرد: «درنظر دارد از اولویت رد دیون دولتی برای تهران بدهی و مطالبات از شهرداری‌ها به‌عنوان سهامدار باشگاه استفاده کند.» براساس شنیده‌ها، باشگاه پرسپولیس حدود ۱۰۰ میلیارد تومان به بانک شهر بدهی دارد که بعد از واگذاری، این بدهی تسویه خواهد شد. گفتنی است بررسی‌ها از مفاد قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، که در سال ۱۳۹۴ به تصویب رسید، نشان می‌دهد که این قانون توجه جدی به خروج بانک‌ها از بنگاه‌داری دارد و آنها را از خرید سهام و نگهداری شرکت‌هایی که موضوع فعالیت‌شان مطابق با نظام بانکداری نیست، منع کرده است. ازطرف دیگر در ماده ۱۶ همین قانون به‌صورت واضح قید شده که بانک‌ها باید سالانه ۳۳ درصد از اموال منقول و غیرمنقول خود را که مربوط به فعالیت‌های غیربانکی است، واگذار کنند! درواقع این ۶ بانک باید در پایان سال، سهام باشگاه پرسپولیس را به ارگان بانهاد دیگری واگذار کنند!

▼ افزایش نگرانی‌ها

درحالی قرار است این موضوع واگذاری هر چه زودتر به پایان برسد که نگرانی‌ها روزبه‌روز در حال افزایش است. سوالی که وجود دارد این است که این ۶ بانک که دانش و علمی در زمینه فوتبال و حتی ورزش ندارند چطور می‌خواهند افراد متخصص و آشنا به امور مدیریتی در ورزش را به هیئت‌مدیره پرسپولیس معرفی کنند؟ سیاست‌های اقتصادی این ۶ بانک قبل از واگذاری هم با یکدیگر تفاوت دارد. چطور این ۶ بانک می‌خواهند با اتحاد، باشگاه بزرگی چون پرسپولیس را مدیریت کنند؟ تجربه نشان داده، افرادی که خارج از مجموعه ورزش وارد این باشگاه شده‌اند، پایان ناخوشی را رقم زدند؛ هم برای خودشان و هم برای باشگاه پرسپولیس. می‌گرفتن‌ها، دوربین‌ها و شهرتی که افراد به‌واسطه حضور در پرسپولیس و استقلال کسب می‌کنند، اگر افرادی ناآشنا به این فضا باشند قطعاً مسیر را گم خواهند کرد. نگرانی‌ها و زنگ خطر از همین حالا به صدا درآمده هر چند شاید روی کاغذ تهدید کنفدراسیون فوتبال آسیا پایان یافته باشد.

چهره

الفتی ژیمناستیک ایران را جهانی کرد

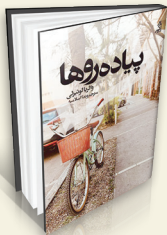
گاهی کسب یک مدال با تاریخ یک رشته ورزشی گره می‌خورد و حالا مهدی الفتی این تاریخ را به ژیمناستیک ایران پیوند زد. طبق اعلام سایت فدراسیون جهانی ژیمناستیک، مهدی الفتی، ملی‌پوش ژیمناستیک ایران توانست با قرار گرفتن در رده دوم رنکینگ مسابقات کسب سهمیه المپیک، به المپیک پاریس راه پیدا کند. این اتفاق برای اولین بار در ژیمناستیک ایران رخ می‌دهد. الفتی با کسب ۶۲ امتیاز موفق شد حضور در المپیک پاریس را برای خود قطعی کند. این برای نخستین بار است که یک ورزشکار رشته ژیمناستیک از ایران موفق به کسب سهمیه المپیک خواهد شد. الفتی در بازی‌های آسیایی هانگژو نیز با کسب نشان نقره نخستین نشان این بازی‌ها را برای ایران به ارمغان آورد. او بیست و سه سال دارد و اهل گرگان است. الفتی اولین مدال تاریخ ژیمناستیک ایران در بازی‌های آسیایی این رشته را کسب کرده است.

کتابخانه

پیاده روی های خوش خوشانه

کتاب «پیاده‌روها»، نوشته والریا لونزیلی، با ترجمه ویدا اسلامی به ۸۸ صفحه و با قیمت ۱۶۵ هزار تومان توسط انتشارات «اگر» منتشر شده است. لونزیلی نوشتن درباره مکزیکوسیتی را محکوم به شکست می‌داند. ولی این دقیقاً همان کاری است که در جستارهایش درباره گشت‌وگذار در این شهر و نیز در ونیز و نیویورک انجام می‌دهد. خط سیر این جستارها با پیاده‌روی‌های خوش‌خوشانه و دوچرخه‌سواری‌های الهام‌بخش تناسب دارد و آن‌چه موجب غنای آن می‌شود، جنبه‌های ادبی و تاریخی مکان‌هایی است که آن‌ها را در وضعیتی فراتر از شرایط زمان حال قرار می‌دهد. در این جا، اهمیت زبان کمتر از جغرافیا نیست، به‌ویژه هنگام مواجهه با واژه‌هایی که به‌آسانی قابل ترجمه نیستند، مثل واژه سانوداج سودازده پرتغالی یا مفهوم رلینگوی اسپانیایی برای فضاهای بالاترین شهری. نشر لونزیلی را در این جستارها می‌توان بحق همتای شعر دانست، زیرا به جزئیات حسی، جان تازه‌ای می‌بخشد و در پایان سفر، جایی برای نتیجه‌گیری‌های ملال انگیز باقی نمی‌گذارد.

پیاده‌روها

نویسنده:

والریا لونزیلی

مترجم:

ویدا اسلامی

نشر: اگر

تاریخ

تاجگذاری رضاشاه

مراسم تاج‌گذاری رسمی رضاخا، ۴ اردیبهشت ۱۳۰۵ با اهدای پرچم سلطنتی جدید توسط وزیر جنگ و امیران لشکر در قصر برلیان کاخ گلستان انجام شد. رضاخا پس از کودتای سوم اسفند

۱۲۹۹ به مرور با حذف بسیاری از نیروهای سیاسی توانست موقعیتی برتر در مناسبات سیاسی پیدا کند. او بالاخره توانست پس از خروج احمدشاه از کشور، اندیشه الغای سلطنت قاجار را رواج بدهد و در این مسیر بخشی از مخالفان خود را جذب کرد و بخشی دیگر را با تهدید و ارعاب ناچار از سکوت کرد. سرانجام در ۹ آبان ۱۳۰۴، انحلال سلسله قاجار به طور رسمی اعلام شد و در نهایت با خلع احمدشاه، مجلس مؤسسان در ۱۵ آذر ۱۳۰۴ افتتاح شد. حسین مکی، نویسنده کتاب «تاریخ ۲۰ ساله» درباره این تحولات نوشته است: «پس از تصویب ماده واحد خلع قاجار و پیش از برپایی مجلس مؤسسان، بین رضاخا و موافقان توافق شد که پادشاهی بعد از رضاخا که استثنائاً سلطنت مادام‌العمر خواهد داشت به صورت انتخابی و بنا بر انتخاب مجلس شورای ملی انتخاب شود اما پس از برپایی مجلس مؤسسان، رضاخا تصمیم گرفت در قانون جدید، سلطنت را موروثی کند و از توافق پیشین‌اش سر باز زد.»